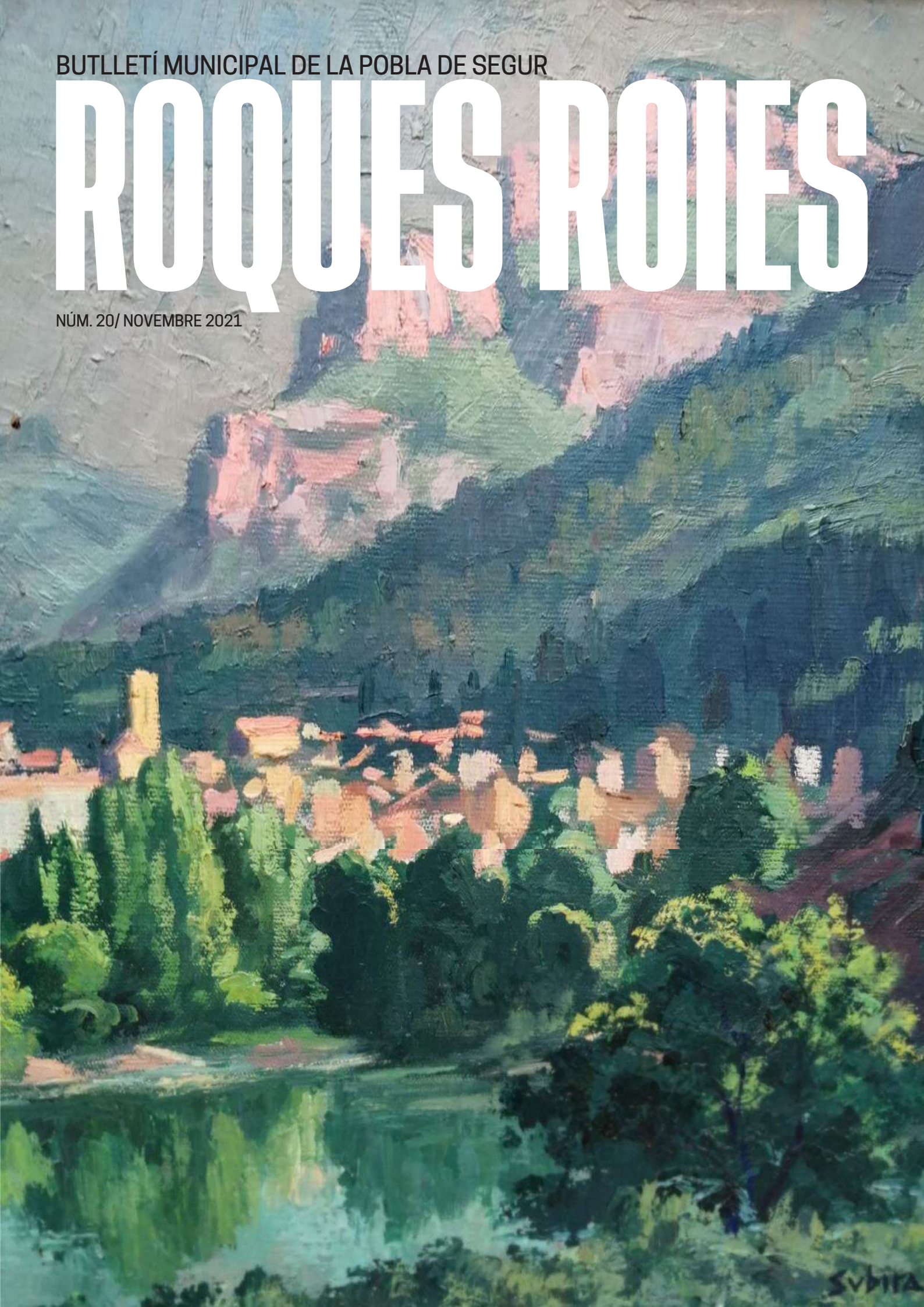

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

ROQUES ROIES

NÚM. 20/ NOVEMBRE 2021

SUBIRA

DESTAQUEM

EN PORTADA

Us expliquem les tres línies dels fons Next Generation a les que l'ajuntament ha presentat projectes de dinamització del comerç, el turisme i d'eficiència energètica.

EL REPORTATGE

Aquest setembre es van complir 100 anys del naixement del pintor poblatà Joan Subirà. En aquest butlletí repassarem la seva vida.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a butlletí@lapobladesegur.cat

NOTÍCIES

La Volta a Catalunya, els usos als que es destinarà la nau que l'ajuntament ha llogat, els resultats de la campanya de seguretat viària, el documental "Elles són dones pallareses"...

EMPRENEDORIA

En aquest número, Alba Alegret parla amb Eva Sorigué. Buscava una vida tranquil·la i això l'ha fet tornar a la Pobla i aventurar-se amb *Gayot flowers & bags*.

ASSOCIACIONISME

Coneguem els TrenkaBikers, una nova associació per als amants de la bicicleta.

APUNT LITERARI

Emma Bejarano ens porta la seva crítica del llibre "Moxie", de Jennifer Mathieu.

ARA FA 100 ANYS...

Tomàs Garcia vol recordar en Manel Dalmau, a qui el defineix com a mestre cronista.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb Ester Boixereu, geòloga que treballa a l'Institut Geològic i Miner d'Espanya

REDACCIÓ PER PART DE

Darío Albert, Neus Albós, Alba Alegret, Emma Bejarano, Tomàs Garcia, Ramon E. Guimó, TrenkaBikers.

Foto de portada: pintura de la Pobla i les Roques Roies de Joan Subirà.

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i opinions expressats en els articles d'aquest butlletí no representen cessàriament l'opinió de l'equip redactor.

EN PORTADA

Darío Albert

En els darrers dos mesos l'Ajuntament ha sol·licitat tres subvencions finançades pel Fons Next Generation EU, en el marc del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència, que s'espera que es resolguin en els propers mesos. Us expliquem les accions que es preveuen dur a terme.

Projectes d'energia neta en municipis de repte demogràfic.

L'Ajuntament ha presentat un projecte integral d'energia neta al municipi, on s'han inclòs quatre mesures. La primera mesura és la rehabilitació de la coberta de Casa Mauri i la substitució de finestres i del sistema d'il·luminació, amb l'objectiu de reduir la demanda i el consum energètic en edificis públics. La segona preveu la implantació d'una instal·lació fotovoltaica destinada a la generació elèctrica per autòsum col·lectiu que estarà ubicada al teulat de l'escola Els Raiers i donarà servei d'energia a diversos edificis municipals del seu entorn, com l'Ajuntament, la biblioteca, el telecentre o la Residència. També es preveu instal·lar una caldera de biomassa per a quatre edificis municipals: la residència, l'ajuntament, el Molí de l'Oli i el col·legi. Per últim, dins d'aquest apartat, la substitució de tres vehicles municipals (un per a la brigada, una màquina escombradora per netejar els carrers i el cotxe dels vigilants municipals) per vehicles elèctrics. Per tot plegat, la quantitat demandada s'enfila a 1.422.365,30€.

Projecte integral d'adequació de la façana fluvial. L'objectiu d'aquesta línia és convertir la Pobla en un centre de referència del turisme actiu, esportiu i d'ecoturisme del Pirineu. S'ha

plantejat un projecte integral que engloba des de la zona de l'àrea vacacional –al costat de l'estació de tren–, la cua del pantà de Sant Antoni, la zona anomenada Parc dels Raiers –al costat de la rotonda del Pont de Claverol– i fins al Congost de Col·legats. Estan previstes fins a 7 actuacions en els quatre eixos que marquen els Plans de Sostenibilitat Turística: en l'àmbit de la transició verda i sostenible, en la millora de l'eficiència energètica, en la transició digital i en la competitivitat. Algunes de les accions que es plantegen són la construcció d'una via verda que uneixi el camí de Salàs fins a l'àrea de descans de Morrerres, al congost de Col·legats, la renovació i instal·lació de sistemes d'eficiència energètica per als diferents edificis de l'Àrea Vacacional, la construcció de dues passarel·les (una sobre el riu Flamisell a la zona de l'àrea vacacional i una altra sobre el riu Noguera Pallaresa a la zona del Barranc de l'Infern) i d'una platja artificial al pantà.

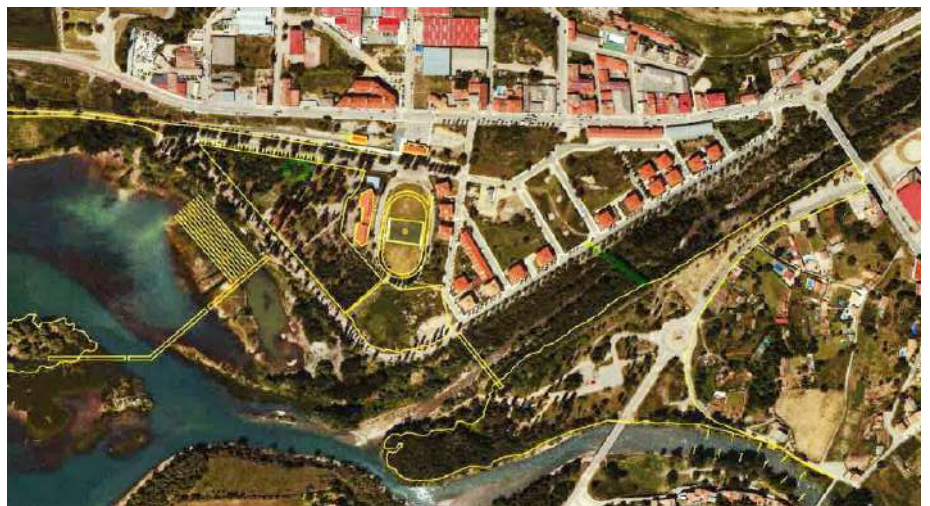
També es preveu adequar la piscina de l'àrea vacacional, crear una pista d'atletisme a la plaça de les Pobles, dotar de vestuaris l'edifici de serveis i col·locar una rampa d'accés, moll flotant i platgeta a la cua del pantà a la zona de l'àrea vacacional. El projecte,

anomenat “La Pobla de Segur: natura i esport. Projecte integral d'adequació de la façana fluvial”, està pressupostat en 3.386.000 € i té un període d'execució del 2022 a 2024.

Pla de revitalització dels eixos comercials i accions de suport al sector.

Aquesta línia va ser presentada pel Consell Comarcal del Pallars Jussà, tot i que els ajuntaments van afegir-hi accions i projectes. Pel que fa a la Pobla, es preveu la instal·lació d'una pantalla LED i de taquilles comercials intel·ligents, l'ampliació de la vorera de l'Avinguda Madrid i la construcció d'un punt de trobada en l'encreuament d'aquesta via amb l'Avinguda Sant Miquel del Pui. Tot plegat, la quantitat sol·licitada referent a les accions pròpies per a la Pobla és de 174.000 euros. A banda, el Consell Comarcal preveu accions que es desenvoluparan a nivell comarcal, com seminaris de formació o la instal·lació de contenidors intel·ligents per al reciclatge de paper i cartró.

NOTÍCIES BREUS

La Poble de Segur repetirà a la Volta a Catalunya

Després d'estar present en una sortida d'etapa de la cent edició de la Volta Ciclista a Catalunya, La Poble de Segur tornarà a tenir una sortida en l'edició 101, un cop l'organització i l'ajuntament han arribat a un acord. La propera edició de la Volta es disputarà del 21 al 27 de març de 2022. Serà doncs la quarta vegada que la Poble de Segur podrà veure una sortida d'etapa de la ronda catalana, després de les viscudes els anys 1979, 2018 i 2021, tot i que l'any 2018 la sortida es va haver de fer forma imprevista per les inclemències meteorològiques, que van impedir a la cursa sortir de Vielha com inicialment estava previst.

Una nau en lloguer per a usos polivalents

L'Ajuntament lloga una nau industrial per destinar-la a diferents usos. Una part de l'espai estarà reservat per a un nou magatzem de la brigada; l'altra serà una sala polivalent on es puguin celebrar tot tipus d'activitats. L'immoble se situa a la cruïlla entre l'Avinguda Madrid i l'Avinguda Pirineus. El contracte de lloguer inclou una finca contigua que es destinarà a zona d'aparcaments dissuasius. Així ho va aprovar per unanimitat el ple municipal celebrat dijous 9 de setembre. D'altra banda, el ple també va aprovar el calendari de festes locals per a l'any 2022. Com que el 8 de maig és diumenge, el dia festiu es trasllada a l'endemà, dilluns 9 de maig. L'altre dia festiu serà el dissabte 18 de juny, dia de la Mare de Déu de Ribera, patrona de la Poble.

La campanya de seguretat viària detecta un 2% d'infraccions

Durant les més de 72 hores que el dispositiu radar mòbil va estar connectat van passar per davant seu un total de 26.803 vehicles, dels quals només un 2% superaven la velocitat permesa. Durant la setmana del 2 al 8 d'agost, el radar mòbil es va col·locar en fins a cinc punts diferents de la Poble de Segur, tot i que la majoria de temps va estar ubicat a l'avinguda Verdaguer i a l'avinguda Estació, dues de les vies més transitades del municipi. En les 72 hores que, al llarg de la setmana, el dispositiu va estar connectat va fotografiar 523 vehicles que superaven la velocitat. Aquesta xifra representa un 2% dels 26.803 vehicles controlats. Malgrat que el límit de velocitat permesa en aquestes vies és de 50 km/h, el dispositiu estava configurat perquè fotografiés els vehicles que superaven els 56 km/h. Del total de 523 fotografies a vehicles infractors van ser vàlides per a trametre 465. Pel que fa a les velocitats, el radar va detectar 173 cotxes que superaven els 60 km/h. D'aquests, 10 vehicles circulaven a més de 70 km/h i tres van passar per davant del radar superant els 80 km/h. L'objectiu principal d'aquesta campanya és fer un estudi de la velocitat de circulació dels vehicles dins del municipi, per tal de millorar la seguretat viària del nucli urbà. Una vegada analitzades les conclusions de l'informe, el consistori prendrà les mesures corresponents pel que fa a la seguretat viària.

"Elles són dones pallareses"

L'Ajuntament ha participat en el videodocumental "Elles són dones pallareses". El documental s'estrenarà per primera vegada a la Poble. Serà al mes de març i comptarà amb la participació de les protagonistes. El contingut del reportatge audiovisual se centra en la vida de dones joves (de 18 a 40 anys) arribades a la comarca del Pallars Jussà, en els últims anys. A través de diferents entrevistes enregistrades en vídeo, coneixerem les històries de les seves vides fins a arribar avui. Les dones que formen part del reportatge han nascut al Níger, Sabadell, el Marroc, dues a Barcelona, a Holanda, el Perú, Mataró, Alemanya, la República Dominicana, Palestina, Polònia, Lleida, Tàrraga i Sant Joan de Vilatorrada. Podeu veure els vídeos que formen el projecte a la pàgina "Elles són dones pallareses" (www.manel sanz.cat). Recomanem entrar al web des d'un ordinador o amb el mòbil apaïsat.

Campanya d'esterilització de gats de carrer

L'Associació de Gats Moien, en col·laboració amb l'Ajuntament, va dur a terme, durant el cap de setmana de Tot Sants, una campanya d'esterilització de gats de carrer. L'acció es va basar en el mètode CER, de captura, esterilització i retorn posterior al medi. Es van capturar i esterilitzar un total de 37 gats: 24 mascles i 13 femelles. Els voluntaris i les voluntàries de l'associació van estar tot el cap de setmana treballant tant en una sala de l'Oficina de Turisme, on es realitzaven les esterilitzacions, com en l'hangar de FGC cedit a l'Ajuntament. Es van esterilitzar gats de quatre colònies diferents. La propera campanya es durà a terme al febrer, amb la resta de colònies.

FOTONOTÍCIES

Ofrena floral de l'11 de setembre

Setmana de la Mobilitat Sostenible

Reobertura de la sala de vetlla

L'ascensor de les Esgrasses, en funcionament

La tirolina del Parc Alcalde Boixareu estrenada pels nens i les nenes de la Poble

Raiers Enduro BTT Prova de la Bucardo

Concert d'Orgues de Ponent i dels Pirineus

EL REPORTATGE

Els paisatges de Joan Subirà

Darío Albert

L'escriptor Llorenç Sánchez i Vilanova el descriu com "un dels artistes més cotitzats, un pintor enamorat de la seva terra". A través dels seus ulls i les seves mans va poder plasmar al llenç els millors paisatges del Pallars. Aquest setembre es van complir 100 anys del seu naixement i al Roques Roies d'aquest mes hem volgut recordar-ho.

Joan Subirà Pubill va néixer a la Pobla de Segur el 13 de setembre de 1921, ara fa un centenar d'anys. Els seu pare, Carles Subirà i Companys, va arribar al nostre poble vingut de Solsona on compaginava el seu treball de pintor d'altars i d'imatges amb l'aprenentatge de noves tècniques en el dibuix i la composició. Aquesta qualitat artística la transmetrà als seus fills, Joan i Jordi, que esdevindran uns excel·lents pintors.

En Joan rebrà les seves primeres lliçons de pintura de la mà d'un altre referent en la pintura pallaresa, el pintor local Enric Porta, i amb 14 anys, es traslladà a Barcelona per inscriure's a l'Escola de Belles Arts –popularment coneguda com la Llotja– i a l'Escola de l'Associació de Pintors. Allà, el món laboral el portà a treballar de muralista, confeccionant cartells cinematogràfics i es va fer un nom en el sector de la retolació comercial. Uns treballs que el permetien pagar els estudis en les acadèmies de pintura i poder-se guanyar la vida.

Subirà però sempre tingué el desig de tornar a la Pobla i ho fa poc abans de l'esclat de la Guerra Civil espanyola, un conflicte del qual per pocs mesos s'estalvia de participar. A la seva població natal

Foto: Ramon Guimó

col·labora amb el negoci de pintures, ara en mans de la seva mare arran de la mort prematura del seu pare, l'any 1934.

És en els primers anys de la postguerra quan Subirà aconsegueix els primers treballs que li suposen importants guanys. Al pas del conflicte bèl·lic per les terres del Pirineu molts edificis, especialment els religiosos, queden destruïts i s'encarrega al pintor poblatà la redecoració d'esglésies com les de Cabdella, Ribera de Cardós, Tremp, Salàs, la Pobla o Sort. D'aquests treballs en destaquen la gran Immaculada que presidia l'altar major de l'església de la Pobla, una imatge del baptisme de Jesús per la

parroquia de Tremp o les pintures religioses a l'altar de l'església de la central de Cabdella.

I de la pintura religiosa a la pintura militar. Durant els anys de servei militar (1942-1945) els seus coneixements en pintura el van portar a decorar les dependències militars d'arreu d'Espanya, un fet que el va portar a guanyar, el 1944, el primer premi de pintura "Ejército de Cataluña". Aquest va ser el primer de tot un seguit de guardons que Subirà va recollir en els anys següents: el del Saló de Pintura del Pallars, de la Pobla, (premi que va guanyar fins a tres vegades i els de l'Exposició d'Art de Tremp, també en més d'una ocasió.

Foto: Ramon Guimó

El 1947 es casa amb Venturina Nou i Castells, filla de Salàs, i un any després neix el seu primer fill, Carles. El 1953, any de naixement del seu segon fill, Vicent, celebra la primera exposició individual a les Galeries Syra de Barcelona. I l'any 1958 neix la seva filla, Marióna, mentre preparava l'exposició al Cercle de Belles Arts de Lleida. Subirà va saber transmetre als seus fills l'amor i la passió per l'art en general, i la imatge, la pintura, en concret.

Madrid, Burgos, Saragossa i Mallorca, però també la Pobla i Tremp, són ciutats on Subirà exposa les seves obres, que comptaven cada vegada amb més imatges de paisatges, en detriment de les pintures de natura morta o bodegons. En cada una d'aquestes mostres impressionava la crítica d'art, que no escatimava elogis cap a Subirà fins a reconèixe'l com excel·lent paisatgista. Després d'arrossegar problemes de salut, Subirà va morir el darrer dia de l'any de 1999.

Durant tots aquests anys exposant a Barcelona, els mitjans de comunicació van fer-se ressò dels seus treballs. A Ràdio Barcelona, per exemple, la crítica d'art Lina Font -amb qui acabaria tenint una gran relació d'amistat - resumia les característiques més destacables de la pintura de Subirà: "Formalismo poderoso, brioso toque de espátula, paleta de tonos profundos y valoración primigenia a las cambiantes atmosféricas de aquellos paisajes singulares". De la manera de plasmar al llenç els nostres paratges també en va parlar a El Noticiero l'any 1973, en motiu d'una exposició a la Galeria Syra: "Tiende a crear focos centrales que, enmarcados por árboles, encaminan la mirada a lo más sugestivo de los paisajes" de la Pobla de Segur, Gerri de la Sal, els llacs de Sant Maurici i Sant Antoni, Erinyà i altres paratges de la Vall d'Aran: de casa seva.

Amb la col·laboració de la família Subirà Nou.

Davant del Pantà de Sant Antoni que tantes vegades va pintar

Una conversa de pintors: Joan Subirà i Enric Porta.

Joan Subirà pintant fotografiat pel seu amic Ramon Guimó

Jordi Civís, poblatà il·lustre

L'Ajuntament de la Pobla de Segur atorgà, el dissabte 23 d'octubre en un ple extraordinari, el nomenament de poblatà il·lustre a títol pòstum a Jordi Civís i Llovera. El consistori concedeix aquest guardó "per la seva gran contribució a les ciències naturals principalment en el camp de la geologia i la paleontologia.

Després de rebre el diploma i un obsequi, una maqueta de Casa Mauri, per part de l'alcalde, la vídua de Jordi Civís, Maruja Valle, va voler adreçar-se al públic assistent -amics, familiars i persones rellevants del món universitari i de la geologia- per agrair el reconeixement. Valle va destacar que "no hi havia ningú que tractés amb ell que no sapigués d'on era i de l'estima que tenia per la Pobla. Aprofitava qualsevol ocasió per recordar els seus orígens. Tan era la distància que el separés de la Pobla, sempre formava part d'ell. Li encantava que els seus alumnes, amics i companys provessin la secallona, la coca amb tomata i potser alguna pasta de te com les que feia el seu pare. Després de la seva mort, un

amic va dir que en Jordi era un català a Salamanca i un salmantí a Catalunya. Què encertat! Jo hi afegiria que sobretot va ser un poblatà a Salamanca. Estic segura que aquest títol l'hauria omplert d'alegria".

Jordi Civís, entusiasta de la geologia

El regidor de Cultura, Ramon E. Guimó, va fer una extensa glosa de la figura de Civís, repassant la seva biografia i destacant com les arrels poblatanes van influir en la seva carrera. Jordi Civís, nascut l'any 1948, va estudiar geologia a la Universitat de Barcelona, però, de molt jove, va exercir la docència, principalment a la Universitat de Salamanca, institució on es va doctorar. Entusiasta de la geologia, la paleontologia i la micropaleontologia, era un gran defensor del treball de camp i de l'experimentació fora de l'aula. A banda, va sobresortir a nivell nacional i internacional pels seus nombrosos estudis sobre micropaleontologia i estratigrafia. Va ser president de la Societat Espanyola de Geòlegs en

dos períodes i director de l'Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME). Posteriorment va ser nomenat director del Museu de Ciències Naturals de Madrid, tot i que malauradament va morir l'endemà d'ocupar el càrrec, l'any 2017.

El Jordi era un gran amant de la Pobla i del Pallars (on va realitzar nombrosíssims camps de treball i estudis paleontològics). Persona propera, senzilla, extravertida, era un científic entusiasta que tenia una manera especial de transmetre: parlava de la seva ciència amb humilitat i passió, com ho fan els millors savis.

EMPREDORIA

“Viure a la Pobla m’ha fet esclatar la creativitat”

Parlem amb l’Eva Sorigué Borrell que, després de 28 anys de viure fora del Pallars, va decidir tornar per viure de manera més tranquil·la. Ara, després de dos anys, ha apostat per muntar el seu propi negoci, Gayot flowers & bags.

Quan i com comença Gayot?

Va començar quan treballava a Letsbonus, a Barcelona, cap a l’any 2017. Al principi ho feia per desestressar-me, com un *hobbie*, però les meves amigues em van animar i vaig començar a vendre les bosses i motxilles que feia. A més, durant les vacances vaig anar a algun *market* a la Costa Brava a veure si agradaven les meves creacions i, finalment, vaig decidir pujar aquí dalt.

Com n’aprens?

Doncs soc autodidacta. Sí que ens en van ensenyar una mica a les monges però va ser un estiu que estava aquí dalt que, ajudant a mami Mercè a posar la canilla a la màquina, vaig decidir aprendre a cosir amb ella. És a partir d’aquest moment que em compro una màquina, en vaig aprenent i m’adono que és una activitat que et desestressa molt.

D’on sorgeix el nom?

L’estiu del 2017, amb l’equip de màrqueting de l’empresa, vam fer una pluja d’idees per trobar un nom a la marca i tot d’una em va venir al cap el nom de Gayot, perquè és una paraula poc sentida, amb personalitat, forta i, a més, és el nom de la casa del pare de la meua mare, a les Esglésies. Ells tenien una botiga que venien de tot una mica: teles, merceria, decoració... i el meu padrí també anava als mercats. Potser ho vaig relacionar i per això em va sortir.

Quan tornes a la Pobla?

El gener del 2019 vaig deixar la feina de Barcelona i vaig pujar amb l’objectiu de desestressar-me. Aleshores, aquí seguia cosint però més pausadament perquè volia viure més lentament, l’*slow life*, que sempre deia.

Vas tornar amb la idea de quedar-te?

En principi venia a fer un any “sabàtic” amb la intenció de tornar passada una temporada però finalment, a principis d’aquest any, vaig decidir que volia quedar-me. Tot i que seguia treballant online, vaig veure que volia tenir una feina més estable.

I és així com decideixes agafar la floristeria?

Doncs la veritat és que no va ser gaire planificat. Un dia caminant vaig veure que es traspassava la floristeria. Llavors en vaig parlar amb la Lluïsa, amb les meves germanes, amb la família... i tots em deien: és que fa molt per tu, però jo pensava que, en realitat, no en sabia, de flors.

Llavors, què et porta a fer el pas?

Ho vaig meditar i em vaig adonar que podia combinar molt bé les dues coses i que les dues facetes són molt creatives. A més, el fet d’estar a la Pobla m’ha fet sortir moltíssim la creativitat, així que a l’abril d’aquest any vaig començar a fer pràctiques amb la Lluïsa i vaig decidir tirar-me a la piscina.

Podem dir que no ho tenies gens en ment, doncs?

He de dir que vaig pujar perquè em passés alguna cosa així i tot m’hi ha portat, sense pensar-ho gaire, de fet ho vaig decidir en una setmana. Sí que he de dir, però, que volia quedar-me a la Pobla i canviar de sector completament i aquest negoci em permetia totes dues coses.

Quina valoració en fas, dels primers mesos?

Estic molt contenta perquè, d’una banda, la floristeria funciona molt bé, la gent ha respost molt bé i crec que també he agafat bones dates per a la venda de flors. A més, també he afegit productes nous: flor seca, flor preservada, algunes coses de decoració... D’altra banda, pel que fa a les bosses, tenir una botiga física ha fet que moltes persones descobrissin que les feia.

Què té i què li falta a la Pobla?

Principalment, té la família i que són les meves arrels. Per mi és important que té caliu, que és un poble però no es troben a faltar algunes de les coses de les grans ciutats. Si penso en què li falta, diria que potser alguns serveis, en general i, en particular, trobo a faltar un restaurant on poder anar a menjar perquè soc celíaca.

Alba Alegret

QUI SOM?

TrenkaBikers som un club de MTB, bike trial i enduro de la Pobla de Segur. Un grup de persones aficionades a aquestes disciplines de la bicicleta de muntanya van decidir, l'any 2019, crear un club perquè tothom que volgués pogués trobar en nosaltres un espai per compartir baixades, experiències i descobrir els racons inigualables que ens ofereix el nostre entorn per practicar aquestes activitats.

QUÈ FEM?

A TrenkaBikers no només anem amb bicicleta. Una de les parts imprescindibles per fer-ho és la de recuperar i obrir noves rutes i corriols per practicar descens. De moment, hem recuperat senders a Claverol, Santa Magdalena, Toralla, Torallola, la Roca Foradada, Llania... Tenim projectat recuperar camins arreu del nostre municipi. Aquesta feina és el nostre passatemps, i ens assegurem de fer-ho a consciència, deixant aquests camins de forma òptima perquè s'hi pugui baixar amb les millors condicions. Per fer-ho, quedem entre tothom qui vulgui i li vingui de gust, i a pic i pala, ens posem a picar, desbrossar i construir aquells punts per-

duts o malmesos que un dia van ser camí, perquè ho tornin a ser. Recentment hem tornat a impulsar l'Instagram @trenkabikers on compartim les nostres baixades i les feines que fem, així com hem començat oferint als nostres socis i sòcies les primeres samarretes personalitzades del nostre club.

També hem col·laborat activament amb l'open BUCARDO del 2019 i 2021, així com amb el campionat de Catalunya d'Enduro d'aquest mateix any, preparant i mantenint el traçat, organitzant els controls i donant el suport necessari a l'organització de la cursa.

ON SOM?

Ens podeu trobar a l'Instagram, @trenkabikers, o a la nostra web, trenkabikers.wixsite.com/website. Us animem a unir-vos, a passar una bona estona, i a descobrir ple-gats tot el que ens ofereix el nostre territori.

Salut i pedals!

GASTRONOMIA

Coca d'anís

Ingredients

300 grams de farina
300 grams de sucre
3 ous
1 sobre de llevat químic
1 got de llet
1/2 got d'oli
Ratladura de llimona
Sucre i un raig d'anís

Elaboració

1- Preescalfeu el forn a 180 graus.

2- Poseu tots els ingredients en un bol i remeneu-ho durant un quart d'hora.

3- Poseu la massa en una safata, folrada de paper vegetal, al forn.

4- Deixeu-ho entre 20 i 25 minuts, depenent del forn. Es pot provar de punxar amb una agulla per comprovar que estigui cuit per dins.

5- Quan ja estigui la coca cuita, treieu-la del forn i tireu-li un raig d'anís per damunt, al gust.

6- Deixeu la coca dins del forn fins que es refredi.

Bon profit!

Neus Albós Rocafort

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 30 BOLETS. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

F	M	A	C	T	N	E	R	A	P	A	T	A	M	S	A	O	L
P	A	U	L	A	O	Y	N	I	P	M	A	X	M	G	L	N	L
O	P	R	R	O	R	F	U	C	S	I	A	U	E	L	R	R	E
L	E	C	I	G	G	L	O	R	I	N	L	N	E	L	A	E	T
L	U	A	F	N	O	R	E	N	X	L	E	V	P	O	M	X	E
E	D	S	C	R	E	L	I	T	A	L	O	E	Q	R	O	I	N
D	E	S	A	G	F	R	A	G	L	R	C	I	M	A	N	O	I
T	R	O	M	P	E	T	A	D	E	L	A	M	O	R	T	M	P
E	A	L	A	P	E	P	E	B	O	M	O	L	L	E	R	I	C
P	T	E	G	E	A	B	D	R	O	S	S	I	N	Y	O	L	B
A	A	T	R	S	F	M	R	D	F	R	E	D	O	L	I	C	O
T	R	A	O	A	A	E	P	A	O	U	D	E	R	E	I	G	S
I	M	O	C	O	S	A	E	A	S	E	K	A	T	I	I	X	C
R	E	I	G	B	O	R	D	F	A	T	E	R	E	R	R	A	C

ARA FA 100 ANYS...

Mestres i cronistes

Tomàs Garcia-Espot

Escriure una crònica no és fàcil. Ho puc dir per experiència. Fer de mestre encara més. Manel Dalmau va saber fer les dues coses. La primera, de manera conscient, especialment a través del visor de la seva càmera, la seva ploma o la seva paraula. Segurament, la segona la va fer sense ser-ne conscient. Tanmateix, considero que també ho va fer de manera brillant. I crec que això ho podem corroborar moltes persones.

Mirar enrere no sempre és fàcil. Explicar correctament una època que un no ha viscut és una feina doblement complicada. Primer, evidentment, s'ha de parlar amb totes aquelles persones que sí que la van poder viure. Però després cal tenir l'habilitat per posar-se a la pell d'aquesta gent i intentar comprendre les circumstàncies històriques van viure per així evitar caure en els tòpics i en els anàlisis fàcils. Manel se'n sortia molt bé en els dos casos. Potser perquè li hauria agradat viure en aquelles èpoques que ell explicava.

Escrivint aquesta barreja d'assaig, article i elogi em sento una mica intrús, perquè jo no era amic íntim de Manel, ni tampoc havia passat llargues estones amb ell, com sí que ho van fer molts dels seus companys. Tanmateix, sí que puc afirmar, i sense por a equivocar-me, que Manel era una persona sensible, amb una mirada interior molt profunda i diferent, que li permetia veure aspectes i matisos de la realitat que a d'altres potser se'ls escapaven o passaven per alt.

I evidentment, Manel era un enamorat de la seva terra. A algú a qui no li importen les coses del lloc on viu no pot explicar-les bé. Hi ha qui s'omple sempre la boca expressant el seu amor per casa seva, però

que a l'hora de la veritat no mou ni un dit per demostrar-ho. Manel sí. I ho demostrava a través del seu art; escrivint, filmant, retratant o entrevistant. Els documentals que va fer, com per exemple *Somnis de paper*, *Un cirerer rosa* o *Dies de fira* no són obres que tinguessin com a objectiu últim arribar a la fama, sinó recordar i ensenyar petites grans històries del nostre poble i de la nostra comarca a aquells que les van viure i a aquells que no en van tenir l'oportunitat.

Manel també ens va ensenyar que per estimar-se la terra no cal viure-hi sempre. Que és necessari viatjar, descobrir i viure en altres llocs per enriquir-se, però també per donar a conèixer d'on vens i valorar-ho encara més. La figura del

mestre i del cronista han de tenir una última qualitat: la proximitat. Parlar amb tothom independentment de la seva edat, filosofia de vida, procedència o ideologia. Obrir la ment obre infinitat de portes que condueixen al coneixement. Sense aquesta virtut probablement mai l'hauria conegut o coincidit amb ell. I per això li dono gràcies per haver sigut com era i per haver-me ensenyat tant en tan poc temps i sense que ho sapigués. Qui ens ha narrat amb gràcia, habilitat i personalitat mai desapareixerà. Qui ens ha ensenyat alguna cosa, per petita que sigui, mai mor. Als mestres i als cronistes, doncs, tot el reconeixement. Al Manel, mestre i cronista, infinites gràcies per haver-nos creuat.

INSTAGRAM #lapobladesegur #igerspobla

Segueix l'Ajuntament a Instagram: @ajlapobladesegur

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horizontals: Mataparent, xampinyó, trompeta de la mort, molleríc, rossinyol, fredolic, ou de reig, mocosa, xiitake, reig bord, carrereta.

Verticals: Pet de llop, peu de rata, cassoleta, camagroc, lloga, moixernó, pinetell.

Diagonals: Tòfona, carlet, gírgola, múrgola, farinera borda, pebràs, pampa, apagallums, llenega, rovelló, cep, abró.

AVANÇA'T
AL NADAL
I COMPRA
A LA POBLA
 PLANIFICA AMB TEMPS
 LES TEVES COMPRES,
 GAUDINT DELS
 MILLORS DESCOMPTES
 **I PARTICIPA EN EL SORTEIG
 DE LA GRAN PANERA**
 DEL 13 AL 28 DE NOVEMBRE DEL 2021

EXPOSICIÓ BENÈFICA
HERÈNCIA ANTON FERRERES

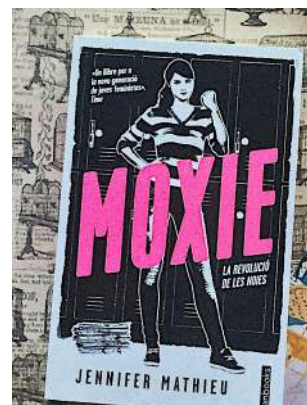
Nova edició de l'exposició d'obres de l'herència rebuda per part del Sr. Anton Ferreres. Organitzada pel voluntariat de cultura de la Poble de Segur.

Els dies 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 22, 23 de desembre i 2, 3, 4, 5 de gener.
 De 18h a 20h al Molí de l'Oli

APUNT LITERARI MOXIE

Emma Bejarano

La recomanació literària d'aquest número és per a la novel·la feminista *Moxie* de Jennifer Mathieu. *Moxie* ens narra la història de la Vivian Carter, una adolescent cansada que al seu institut de Texas s'afavoreixi els nois. També està fastiguejada que ningú faci res davant l'assetjament que pateixen les noies als passadissos del centre; dels comentaris lascius que reben cada dia; i de l'injust codi de vestimenta que les obliga a tapar-se per "no distreure" els nois. Sap que això ha de canviar i per fer-ho decideix trencar les normes. Comença de forma anònima un moviment feminista al seu institut per a combatre aquest masclisme. Ho aconseguirà?

La novel·la és un referent en la lluita feminista i en resalta alguns dels valors més importants, com per exemple la importància que té la solidaritat en el feminisme, perquè a *Moxie* totes les alumnes del centre es posen d'acord per a combatre les situacions injustes.

Sens dubte aquesta novel·la és un exemple per a les noies d'entre 12 a 16 anys ja que el llibre deixa molt clar que has de lluitar contra les injustícies encara que sigui difícil. No hi ha cap dubte que el recomano a tothom però especialment a la franja d'edat que he citat anteriorment.

ELS PARTITS OPINEN

Per al grup d'ERC a l'Ajuntament, aquest és un Roques Roies especial a la vegada que trist. Hem de començar malauradament recordant el fet que és el primer que es publica des que ens va deixar el nostre company Manel Dalmau, i això ens entristeix, però al mateix temps ens inspira a parlar d'un dels temes de què el Manel n'era referent i s'hi entossudia de manera visceral: la comunicació i la transparència.

El Manel era un artista pel que fa a aquest món. "Ull de vidre", com s'anomenava en el seu perfil d'Instagram, sempre tenia posada la mirada en tot allò que feia referència a la història, a la memòria dels pobles i les persones, al jovent (amb el qual tenia una fe immensa i sempre estava al seu costat per crear-los neguit i despertar inquietuds), a crear relats i imatges que perpetuessin el llegat dels que ens van precedir i instantànies que

immortalitzessin el present. En tot el que feia, transmetia la il·lusió d'aquell que assaboreix cada moment, que cospa cada emoció i que creu incondicionalment que l'ha de compartir.

La pinya que vam crear per presentar-nos a les eleccions tenim clar que aquest ha de ser el pal de paller: no només s'han de fer coses, sinó que s'han de comunicar i fer-ne partícip tothom. La retransmissió dels plens en directe a través de les xarxes municipals amb la intenció que els temes cabdals que es tracten estiguin a l'abast de tothom d'una manera ràpida i immediata, les trobades periòdiques mitjançant l'Ajuntament Respon, on contestem en directe les preguntes que ens feu i recollim les inquietuds que ens transmeteu, la implantació de la nova aplicació mòbil Linia Verde, que substitueix a l'Smartvila, i que ens ofereix la possibilitat de rebre les incidències i suggeriments que ens vulgueu fer d'una manera àgil i efectiva, així com obrir processos

participatius, la creació del voluntariat, el pla de joventut... en són els exponents més rellevants.

Evidentment també amb les portes sempre obertes per atendre i escoltar tots els veïns i veïnes del nostre poble, sigui presencialment sempre que ho han demanat o bé donant resposta a través dels canals establerts al web de l'Ajuntament. Encara ens queden camins a recórrer i canals de comunicació a explorar. És el nostre compromís d'intentar millorar i que ens ajudeu a fer-ho! Fem pinya!!

Grup municipal d'ERC

El sota l'arbre de les roques roies

El grup municipal d'ERC, és a dir l'equip de govern, va dedicar el seu espai al passat butlletí a explicar la seva voluntat de posar en funcionament a la Pobla la recollida d'escombraries porta a porta, encara que el visticla depèn del Consell Comarcal. Recentment l'ajuntament de Barcelona ha hagut de fer marxa enrere i desistir després d'un any de voler implantar-lo, a causa de la insatisfacció dels veïns i la brutícia que ha representat per als seus carrers. Ara ja parlen de contenidors intel·ligents. Amb això volem dir que, abans de donar aquest pas a la nostra vila, potser caldria parlar-ne i sospesar els avantatges i inconvenients d'aquest sistema de recollida.

S'ha aprovat, amb l'abstenció del nostre grup, la pujada de les quotes que s'han de pagar per part

dels usuaris de l'Escola Bressol. Vam justificar aquesta abstenció perquè no ens semblava oportuna després de la crisi que està representant per a moltes famílies la pandèmia. Mentre, per exemple, a la ciutat de Lleida aquestes quotes pel mateix període es mantenen o abaixen.

Volem fer palès el nostre malestar per una tala d'arbrat en diferents llocs del poble, creiem que, en ocasions, injustificada. L'eliminació de més de trenta xiprers quasi centenaris al cementiri -pensem que sense un informe tècnic adient-, d'altres d'ornamentals al parc Boixareu o al carrer Flamisel·l, plàtans, cirerers i algun til·ler, la qual cosa opinem ha ocasionat la pèrdua d'indrets sentimentals i irrepetibles de la nostra vila.

Ha passat Tot Sants i qui hagi visitat el cementiri s'haurà pogut adonar que les escales d'accés més modernes estant en un estat degradat, que impedia el pas per una part d'elles. Si algú va voler intentar entrar al segon i tercer tram amb cadira de rodes per l'únic lloc possible que és la pista enquitranada, va poder comprovar que el seu condicionament és deplorable. Cert que hi ha un projecte aprovat per restaurar la capella per convertir-la en un espai per actes de comiat, però creiem que és evident, fins al dia d'avui, que al cementiri hi manquen actuacions.

Grup municipal del PSC

SUPO-SUPO POBLATÀ

“Cal un esforç per fer més visible el Pallars a Catalunya, però també a la resta d'Estat”

Parlem amb Ester Boixareu, geòloga actualment fent recerca a l'Institut Geològic i Miner d'Espanya.

Quan està lluny, què és el que més enyora de la Poble i del Pallars?

El paisatge. Tanco els ulls i el veig, ben clar: les roques de Queralt (les Roques Roies), i la Poble a sota, des del llac, també el riu Noguera. Sento el seu soroll, l'olor dels arbres de la vora del riu, la muntanya de Sant Corneli, tant sòlida i perfecta. Ben pensat, tinc ben enregistrat el paisatge, potser el porto als gens... El més important, però, és la gent. Hi tinc molts amics. Malgrat que porto tants anys fora, continuo ben arrejada a la Poble. La Poble és casa.

La situació laboral actual li permet tornar a la Poble tant com li agradaria?

Malauradament, no puc vindre tan sovint com voldria. Visc a Madrid des de fa 35 anys. Fem alguna escapada quan hi ha algun pont, i procuro passar les vacances d'estiu a la Poble.

Com veu la Poble i el Pallars des de la distància?

Des de la distància del temps, la comarca ha canviat molt des que jo hi vivia. S'ha desindustrialitzat i s'ha envellit la població. Sorprenentment, tinc la impressió que la situació tendeix a revertir i aquets darrers anys hi ha gent jove que torna a viure al Pallars. El teletreball ho ha facilitat. Esperem que el canvi continuï. D'un altra banda, des de la distància geogràfica, penso que, molt lamentablement, el Pallars és una comarca molt desconeguda. Penso que cal que entre tots fem un esforç per a fer més visible el

Pallars a Catalunya, però, sobre tot a la resta de l'Estat.

Què li va atreure de la geologia?

Per a tenir una vocació, cal conèixer el tema. A la Poble, la geologia és espectacular i molt evident. Des de ben petita, el meu pare em portava a buscar fòssils i volia saber com s'havien format les muntanyes. Probablement també em va també ajudar conèixer l'existència d'aquesta professió, ja hi havia uns quants geòlegs més grans que jo a la Poble.

El Pallars, geològicament, té algun interès especial?

Sí, el substrat geològic del Pallars és extraordinàriament variat, geodivers. Hi ha unitats molt diferents que estan en contacte i en un espai relativament petit. Aquesta diversitat és deguda que està situat al vessant d'una serralada. És una zona molt complexa perquè la compressió que va aixecar els Pirineus va permetre posar en contacte roques que es van originat en contextos molt diferents, orientades est-oest i que els rius travessen, perpendicularment, excavant congostos, com el d'Erinyà o el de Collegats. De fet la configuració geològica de la nostra comarca condiciona el paisatge. Les Roques roies, que donen nom a la vostra capçalera, i que són una icona de la nostra comarca, són uns conglomerats que es van formar quan es van acabar de formar els Pirineus i els relleus joves es van començar a erosionar. Un altre bon exemple són els còdols tan variats del riu Noguera.

Quina tasca desenvolupa professionalment?

He desenvolupat la meua carrera professional a l'Institut Geològic y Minero de España, on treballo, fonamentalment avaluant el potencial miner de l'Estat. Fem mapes geològics i metal·logènètics, i les bases de dades mineres. D'un al-

tra banda, faig recerca en història de la geologia, concretament en la història de la cartografia geològica. Ara mateix estic estudiant uns mapes geològics inèdits de la província de Lleida del segle XIX. Per cert, a la Biblioteca del IGME conservem una joia molt poc coneguda, un àlbum de fotografies de la província de Lleida, de gran format que el geòleg Marià Vidal va fer mentre estudiava la geologia de la nostra comarca cap al 1876. N'hi ha una que m'agrada especialment, on es veu la vall de Carreu des d'Aramunt Vell.

Com veu la situació actual de la dona en el món de la geologia?

La geologia ha estat la carrera de ciències on les dones ens hem incorporat més tard. Ara ja hem assolit la igualtat, i ja fa uns anys que surten tants homes com dones de les facultats. La paritat, però, no s'ha assolit encara. A l'exercici de la professió hi ha més homes que dones. És un problema estructural a totes les carreres tècniques i científiques. El fet mateix que em formuli aquesta pregunta, demostra que encara hi ha un problema d'estereotip de gènere.

Darío Albert